

Beste klas,

Hier Mier. Nou ja Mier...een mierig mens of mensige Mier...zoiets.

Vinden jullie het goed dat ik jullie een brief schrijf? Als ik jullie was zou ik dat goed vinden.

We komen morgen in jullie klas. Spitsmuis Eekhoorn Pad en ik.

Waarschijnlijk niet allemaal tegelijk, maar we komen zeker.

Ik ontdek iets. Nu ik jullie zo schrijf, zijn we eigenlijk al best dichtbij. Niet in het echt, maar wel in gedachten.

Zo voelt dat.

Kun je gedachten voelen?

Poeh...het duizelt me...

Ik heb honger...

We gaan nu eerst op zoek naar wat nootjes en slakjes. Spitsmuis loopt bozig vooruit.

Zie je 'm misschien al? Ik in ieder geval niet meer. Ik hoop dat ie niet verdwaald is, want dan zijn de rapen gaar.

Eekhoorn gaat via de bomen. Ze is met slingers in de weer.

Alleen Pad is niet vooruit te branden. Niks met vuur of zo hoor, maar zo zeg je dat als er geen beweging in zit. Is vast met zijn verkeerde been uit bed gestapt. Misschien helpt wat eten zo meteen.

En ik, Mier, ik ben jullie nu aan het schrijven.
Want morgen komen we bij jullie op bezoek.

Als wij morgen weer weggaan uit de klas, maar nu
loop ik op de zaken vooruit, ga dan niet roepen, niet
zoeken, niet treuren, niet missen, niet boos worden,
maar ga dan schrijven.
Zoals ik jullie nu schrijf.

Eigenlijk zijn we er al een beetje met deze brief.
Zin in. Leuk. Tot morgen.

Mier,
En Pad en Eekhoorn...en natuurlijk ook Spitsmuis.

